

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 3C/48/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8814211001
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Vaľuš
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2019:8814211001.16

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd vo Vranove nad Topľou sudcom JUDr. Milanom Vaľušom v spore žalobcu: Slovenská sporiteľňa a.s., so sídlom Tomášikova 48, 832 37 Bratislava, IČO: 00 151 653, zast. Advokátskou kanceláriou JUDr. Roman Kvasnica, advokát, s.r.o. so sídlom Sad A. Kmeťa 24, 921 01 Piešťany, IČO: 36 866 598, proti žalovaným: 1. T. R., U.. XX.XX.XXXX, R. T. XXX/XX, XXX XX E. D., 3. E. R., U.. XX.XX.XXXX, R. T. XXX/XX, XXX XX E. D., zast. JUDr. Miroslavom Gogom, advokátom so sídlom Štúrova 129, 093 01 Vranov nad Topľou, o zaplatenie príslušenstva, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu žalobcu **z a m i e t a**.

II. Žalobcovi sa **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov konania v rozsahu 6 %, ktorý sú povinní zaplatiť žalovaní 1, 3 a o ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa podanou žalobou domáhal proti žalovaným 1, 2, 3 aby im súd uložil povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 6.829,59 Eur s 15,50 % ročným úrokom zo sumy 5.732,11.- Eur od 23.11.2013 do zaplatenia, s 8 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 5.732,11.- Eur od 23.11.2013 do zaplatenia a to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku z toho dôvodu, že na základe zmluvy o splátkovom úvere číslo XXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX poskytol žalobca žalovanému v 1. rade Š. R., U.. XX.XX.XXXX, Q. XX.XX.XXXX úver vo výške 7.500.- Eur s dohodnutou pevnou ročnou úrokovou sadzbou vo výške 15.50 %. Podpísaním zmluvy o úvere sa žalovaná v 1. rade a nebohý Š. R. v zmysle článku I. bod 1 zmluvy o úvere zaviazali spoločne a nerozdielne poskytnutý úver splatiť, platiť úroky a poplatky a to všetko v pravidelných mesačných splátkach, ktoré od XX.XX.XXXX boli vo výške 63.34.- Eur a od XX.XX.XXXX boli vo výške 164,109.- Eur, pričom konečná splatnosť úveru bola dohodnutá dňa XX.XX.XXXX. Súčasťou zmluvy o úvere bol aj formulár o zmluvných podmienkach zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Dňa XX.XX.XXXX zomrel Š. R. a z osvedčenia o dedičstve zo dňa 11.05.2011, sp.zn. 5D/240/2010, ktoré nadobudlo účinky právoplatného uznesenia dňa 27.05.2011 sú žalovaní v 2. a v 3. rade právnymi nástupcami po zomrelom Š.F. R.. Nakoľko žalovaná v 1. rade a nebohý Š. R. porušili povinnosti vyplývajúce zo zmluvy o úvere, žalobca pristúpil v zmysle bodu 7.6.1. všeobecných obchodných podmienok k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti poskytnutého úveru a to ku dňu 19.11.2013.

2. Okresný súd vo Vranove nad Topľou v tomto súdnom konaní rozsudkom zo dňa 02.03.2018 v spojení s opravným uznesením rozhodol tak, že „Súd konanie pokiaľ sa týka žaloby žalobcu proti žalovanému 2/ Š. R. zastavuje. Súd žalobu žalobcu proti žalovaným 1/ T. R. a žalovanému 3/ E. R. zamietá. Žalovaným 1/, 2/, 3/ sa priznávajú trovy konania v celom rozsahu, o výške ktorých bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku. Proti rozsudku podal odvolanie právny zástupca žalobcu s tým, že podané odvolanie

nesmeruje proti výroku o zastavení konania voči žalovanému v 2.rade (výrok I.) a v časti výroku II., ktorou súd prvej inštancie zamietol žalobu v časti zaplatenia 15,5% ročného úroku od 23.11.2013. Krajský súd v Prešove uznesením zo dňa 11.10.2018 zrušil vyššie uvedený rozsudok Okresného súdu vo Vranove nad Topľou v spojení s opravným uznesením v časti zamietavého výroku a zároveň pripustil späťvzatie žaloby v časti o zaplatenie 1.700,- eur a v tej časti konanie zastavil.

3. Následne dňa 01.08.2019, tunajší súd uznesením, č. k. 3C/48/2015 - 286, pripustil zmenu žaloby tak, ako žiadal žalobca v písomnom podaní, a to tak, že „Žalovaní v 1./ a 3./ rade sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi: 8 % ročný úrok z omeškania zo sumy 5.732,11 € od 21.03.2014 do 26.02.2016, 8 % ročný úrok z omeškania zo sumy 5.662,11 € od 27.02.2016 do 29.02.2016, 8 % ročný úrok z omeškania zo sumy 5.492,11 € od 01.03.2016 do 25.04.2016, 8 % ročný úrok z omeškania zo sumy 5.322,11 € od 26.04.2016 do 24.05.2016, 8 % ročný úrok z omeškania zo sumy 5.152,11 € od 25.05.2016 do 21.07.2016, 8 % ročný úrok z omeškania zo sumy 4.982,11 € od 22.07.2016 do 24.08.2016, 8 % ročný úrok z omeškania zo sumy 4.812,11 € od 25.08.2016 do 21.09.2016, 8 % ročný úrok z omeškania zo sumy 4.642,11 € od 22.09.2016 do 20.10.2016, 8 % ročný úrok z omeškania zo sumy 4.472,11 € od 21.10.2016 do 23.11.2016, 8 % ročný úrok z omeškania zo sumy 4.302,11 € od 24.11.2016 do 20.12.2016, 8 % ročný úrok z omeškania zo sumy 4.132,11 € do 21.12.2016 do 23.01.2017, 8 % ročný úrok z omeškania zo sumy 3.962,11 € od 24.01.2017 do 17.02.2017, 8 % ročný úrok z omeškania zo sumy 3.792,11 € od 18.02.2017 do 17.03.2017, 8 % ročný úrok z omeškania zo sumy 3.612,11 € od 18.03.2017 do 18.04.2017, 8 % ročný úrok z omeškania zo sumy 3.452,11 € od 19.04.2017 do 23.05.2017, 8 % ročný úrok z omeškania zo sumy 3.282,11 € od 24.05.2017 do 18.06.2017, 8 % ročný úrok z omeškania zo sumy 3.112,11 € od 19.06.2017 do 18.07.2017, 8 % ročný úrok z omeškania zo sumy 2.942,11 € od 19.07.2017 do 16.08.2017, 8 % ročný úrok z omeškania zo sumy 2.772,11 € od 17.08.2017 do 18.09.2017, 8 % ročný úrok z omeškania zo sumy 2.602,11 € od 19.09.2017 do 17.10.2017, 8 % ročný úrok z omeškania zo sumy 2.432,11 € od 18.10.2017 do 21.11.2017, 8 % ročný úrok z omeškania zo sumy 2.262,11 € od 22.11.2017 do 19.12.2017, 8 % ročný úrok z omeškania zo sumy 2.092,11 € od 20.12.2017 do 16.01.2018, 8 % ročný úrok z omeškania zo sumy 1.922,11 € od 17.01.2018 do 16.02.2018, 8 % ročný úrok z omeškania zo sumy 1.752,11 € od 17.02.2018 do 15.03.2018, 8 % ročný úrok z omeškania zo sumy 1.582,11 € od 16.03.2018 do 18.04.2018, 8 % ročný úrok z omeškania zo sumy 1.412,11 € od 19.04.2018 do 17.05.2018, 8 % ročný úrok z omeškania zo sumy 1.242,11 € od 18.05.2018 do 13.06.2018, 8 % ročný úrok z omeškania zo sumy 1.072,11 € od 14.06.2018 do 17.07.2018, 8 % ročný úrok z omeškania zo sumy 902,11 € od 18.07.2018 do 15.08.2018, 8 % ročný úrok z omeškania zo sumy 702,11 € od 16.08.2018 do 14.09.2018, 8 % ročný úrok z omeškania zo sumy 502,11 € od 15.09.2018 do 12.10.2018, 8 % ročný úrok z omeškania zo sumy 302,11 € od 13.10.2018 do 09.11.2018, 8 % ročný úrok z omeškania zo sumy 102,11 € od 10.11.2018 do 12.12.2018, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.“

4. Nakoľko došlo zo strany právneho zástupcu žalobcu k zmene žaloby, súd mal za to, že je potrebné preskúmať uzatvorenú zmluvu o spotrebiteľskom úvere a zistiť, či tu existuje nárok žalobcu na požadované úroky z omeškania z dôvodu celkovej úhrady istiny, alebo či tu existuje dôvod za zamietnutie žaloby v celom rozsahu, ako žiadali žalovaní, zvlášť PZ žalovaného v 3. rade.

5. Právny predchodca žalobcu a žalovaný uzavreli dňa XX.XX.XXXX Zmluvu o Splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, predmetom ktorej je poskytnutie Splátkového úveru bankou dlžníkovi ako privátnemu klientovi v sume, mene a za podmienok dohodnutých v tejto úverovej zmluve. Dlžník je povinný za podmienok dohodnutých v zmluve poskytnutý úver splatiť, platiť úroky a plniť ďalšie podmienky dohodnuté v Zmluve, vo výške 7.500 eur, ako spotrebný úver na Čokoľvek. Úroková sadzba bola dohodnutá ako fixná do splatnosti vo výške 15,50 % ročne. Spracovateľský poplatok vo výške 189,17 eur bol uhradený pri uzatvorení úverovej zmluvy v hotovosti. Poplatok za správu úveru bol určený vo výške 1,99 eur mesačne odo dňa uzatvorenia úverovej zmluvy. Výška a splatnosť splátky bola dohodnutá od prvého čerpania úveru do XX.XX.XXXX vo výške 63,34 eur mesačne k poslednému dňu kalendárneho mesiaca a od XX.XX.XXXX vo výške 164,19 eur mesačne k 20. dňu v kalendárnom mesiaci. Počet splátok bol určený na 71 od XX.XX.XXXX, konečná splatnosť úveru dňa XX.XX.XXXX. RPMN dohodnutá vo výške 18,66%, priemerná RPMN vo výške 14,74%. Celkové náklady spojené s úverom vo výške 4.408,92 eur.

6. Právny predchodca žalobcu a žalovaný uzavreli dňa XX.XX.XXXX Zmluvu o Kontokorentnom úvere, predmetom ktorej bolo poskytnutie kontokorentného úveru č. XXXXXXXXXXXX/X/X (ďalej len „úver“) veriteľom dlžníkovi v sume 19.000,- Sk (630,68 eur). Úroková sadzba bola dohodnutá ako premenlivá vo výške 11,15% ročne. Splatnosť úrokov bola mesačná, k poslednému dňu v mesiaci. Konečná splatnosť úveru bola dňa XX.XX.XXXX. Poplatok za poskytnutie úveru - 2% z výšky úverového rámca splatný pri podpise tejto zmluvy. Mesačný poplatok za správu úveru bol dohodnutý vo výške 0,20% z výšky úverového rámca. Táto zmluva predchádzala uzatvoreniu Zmluvy o bežnom účte č. XXXXXXXXXXXX/XXXX zo dňa XX.XX.XXXX, predmetom ktorej bolo zriadenie účtu bankou pre majiteľa účtu.

7. V danej veci mal súd za preukázané, že žalobca podľa Zmluvy o splátkovom úvere zo dňa XX.XX.XXXX poskytol úver vo výške 7.500 eur T. R., U.. XX.XX.XXXX, R. E. D. Č.. XXX a Š. R.L., U.. XX.XX.XXXX, R. E. D. Č.. XXX s tým, že zmluvu o splátkovom úvere zo dňa XX.XX.XXXX podpísala za Š. R.L., C. M. na základe dohody o plnej moci zo dňa XX.XX.XXXX. Podľa bodu I. bod 7, tejto zmluvy o úvere, ak dôjde k akémukoľvek prípadu porušenia, napr. v prípade nesplácania pohľadávky riadne a včas, je banka oprávnená postupovať v súlade s úverovými podmienkami, VOP a Všeobecnej záväznými právnymi predpismi, najmä je oprávnená požadovať zaplatenie úrokov z omeškania, vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pohľadávky, postúpiť pohľadávku, uplatniť si svoje práva na rozhodcovskom súde, na všeobecnom súde, vymáhať pohľadávku formou exekučného konania, poskytnúť informácie o tejto skutočnosti, do spoločného registra bankových informácií.

8. Podľa právoplatného osvedčenia o dedičstve vydaného v konaní pred Okresným súdom vo Vranove n. T., sp. zn. 5D/240/2010, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 27.05.2011, tak po poručiteľovi Š. R., U.. XX.XX.XXXX, L. Q. N. XX.XX.XXXX, nadobudli dedičstvo, ako dedičia zo zákona, vdova T. R., U.. XX.XX.XXXX - žalovaná 1/, Š. R., U.. XX.XX.XXXX - žalovaný 2/, E. R., U.. XX.XX.XXXX - žalovaný 3/ a ďalej C. M., A. R. K. N. Ž. A. R. s tým, že ako to vyplýva z tohto osvedčenia o dedičstve, čistá hodnota dedičstva predstavuje sumu 6.106,47 eur.

9. Podľa Všeobecných obchodných podmienok na čl. 19-32 podľa bodu 7.6.1 Všeobecných obchodných podmienok, je prípad porušenia zmluvnej povinnosti, alebo zmluvného dojednanja zo strany klienta vtedy, ak je klient v omeškaní so splatením jednej splátky istiny alebo úrokov, ktoré trvá viac ako 10 dní, alebo ak klient nesplnil, alebo porušil povinnosti dohodnutého vo Všeobecných obchodných podmienkach v Zmluve o úvere, alebo o zabezpečovacích zmluvách. V tomto prípade je banka oprávnená vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru a požadovať splatenie pohľadávky zo Zmluvy o úvere a ten je povinný splatiť pohľadávku zo Zmluvy o úvere v lehote, ktorú banka určí o oznámení mimoriadnej splatnosti.

10. Podľa oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti a zmene čísla účtu, ktoré oznámenie zaslal žalobca na adresu Š. R. Č.. XXX, XXX XX E. D., tak žalobca vyzýva na zaplatenie pohľadávky vo výške 7.025,66 eur a zároveň oznamuje, že Slovenská sporiteľňa a.s. Bratislava zverila správu a vymáhanie vyššie uvedenej pohľadávky Advokátskej kancelárii, JUDr. Roman Kvasnica, advokát s.r.o. Piešťany - zást. žalobcu.

11. Ďalej z Dohody o splátkach a uznaní záväzku zo dňa XX.XX.XXXX vyplýva, že žalobca, ako veriteľ s dlžníkom C. M., U.. XX.XX.XXXX, uzavreli Dohodu o uznaní záväzku a o jeho zaplatení v splátkach, pokiaľ sa týka Zmluvy o úvere zo dňa XX.XX.XXXX, ktorý bol poskytnutý T. R. - žalovanej 1/ a Š. R., U.. XX.XX.XXXX. Podľa tejto dohody o splátkach o uznaní záväzku, C. M., ako dlžník uznáva svoj záväzok voči veriteľovi špecifikovaný v článku I. tejto dohody, čo do dôvodu a výšky. To znamená, že dňa XX.XX.XXXX C. M., U.. XX.XX.XXXX, ktorá uzavrela, resp. podpísala Zmluvu o úvere zo dňa XX.XX.XXXX v zastúpení Š. R., uznáva celý dlh vzniknutý z tejto zmluvy o úvere a zaväzuje sa ho zaplatiť v splátkach. Táto dohoda bola uzavretá dňa XX.XX.XXXX to znamená, ešte predtým, než žalobca podal prostredníctvom svojho zástupcu žalobu na Okresný súd vo Vranove n. T. dňa 11.12.2014.

12. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že Dohodu o splátkach a uznaní záväzku, ktorú uzavrel žalobca Slovenská sporiteľňa a.s. Bratislava, zast. Advokátskou kanceláriou, JUDr. Roman Kvasnica, advokát s.r.o., Piešťany na základe plnomocenstva s dlžníkom C. M., U.. XX.XX.XXXX, T. XXX/XX, XXX XX E. D., tak táto bola uzavretá podľa názoru súdu, v súlade so zákonom, pretože C. M., podpísala uvedenú dohodu o splátkach a uznaní záväzku, nemala voči tomu žiadne námietky, takisto C. M. podpísala za U.. Š. R., svojho otca, Zmluvu o úvere dňa XX.XX.XXXX. V čase podpísania tejto dohody o uznaní záväzku

a dohody o splátkach zo dňa XX.XX.XXXX, bol už U.. Š. R.Á., U.. XX.XX.XXXX Q. - XX.XX.XXXX, po prejednaní dedičstva a osvedčenie o dedičstve nadobudlo právoplatnosť dňa 27.05.2011. Ako to vyplýva z dedičského spisu 5D/240/2010, tak v tomto konaní si žalobca Slovenská sporiteľňa a.s. uplatnila aj svoju pohľadávku.

13. Pokiaľ ide o námietky žalovaných v časti nesplnenia procesných podmienok, súd zastáva obdobný názor ako právny zástupca žalobcu. Na strane žalovaných z hľadiska hmotného práva existuje pasívna solidarita. Žalobca sa podľa názoru súdu mohol domáhať zaplatenia pohľadávky od ktoréhokoľvek zo žalovaných, a to v celom rozsahu (pri žalovaných v 2. a 3. rade do výšky nadobudnutého dedičstva).

14. Súd sa stotožňuje aj s právnym názorom právneho zástupcu žalobcu v tom, že dohoda o splátkach dlhu zo zmluvy o úvere, ktorou sa C. M. zaviazala splatiť svoj dlh v mesačných splátkach vo výške 100 eur, neobsahuje akúkoľvek dohodu o prevzatí dlhu a ani žiadnym spôsobom neupravuje práva a povinnosti ostatných žalovaných /dlužníkov/.

15. Súd sa však po preskúmaní Zmluvy o spotrebiteľskom úvere, jej náležitosti a v zmysle zákonných ustanovení zistil, že zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), a preto poskytnutý úver považuje za bezúročný a bez poplatkov.

16. Podľa § 261 ods. 3, písm. d) zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka platného a účinného v rozhodnom období (ďalej len „Obchodný zákonník“), touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení veci (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716)

17. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

18. Podľa § 25 ods. 1, ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov právne vzťahy, ktoré vznikli pred 11. júnom 2010 na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, sa spravujú podľa doterajších predpisov, ak tento zákon v odseku 2 neustanovuje inak. Ustanovenia § 10 ods. 2 a 3, § 12, 14, 17 ods. 1 a 2 a § 18 sa od 11. júna 2010 použijú aj na právne vzťahy vzniknuté na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá bola uzavretá pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona na dobu neurčitú a podľa ktorej sa po nadobudnutí účinnosti tohto zákona na dobu neurčitú a podľa ktorej sa po nadobudnutí účinnosti tohto zákona poskytuje alebo môže poskytovať spotrebiteľský úver.

19. Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o ochrane spotrebiteľa“), každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

20. Podľa § 8 ods. 3 Zákona o ochrane spotrebiteľa, obchodná praktika sa tiež považuje za klamlivú, ak opomenie podstatnú informáciu, ktorú priemerný spotrebiteľ potrebuje v závislosti od kontextu na to, aby urobil rozhodnutie o obchodnej transakcii, a tým zapríčiňuje alebo môže zapríčiniť, že priemerný spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil.

21. Podľa § 8 ods. 4 Zákona o ochrane spotrebiteľa, za klamlivé opomenutie sa tiež považuje, ak predávajúci skrýva alebo poskytuje nejasným, nezrozumiteľným, viacvýznamovým alebo nevhodným spôsobom podstatné informácie uvedené v odseku 1, alebo neoznami obchodný účel obchodnej praktiky, ibaže je zrejmý z kontextu, pričom v dôsledku klamlivého opomenutia priemerný spotrebiteľ prijme rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neprijal.

22. Podľa § 52 ods. 1 a 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „Občiansky zákonník“) platného a účinného v rozhodnom období, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez

ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

23. Podľa § 52 ods. 3 a 4 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

24. Podľa § 53 ods. 1 až 3 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

25. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

26. Podľa § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

27. Zákonom č. 150/2004 Z. z., ktorým sa novelizoval Občiansky zákonník, bola prebratá smernica Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (Úradný vestník Európskych spoločenstiev L 095, 21/4/1993, str. 29-34).

28. Túto smernicu je nevyhnutné podľa názoru súdu využívať ako interpretačné pravidlo k ustanoveniam právneho poriadku, upravujúcich režim spotrebiteľských zmlúv. Toto stanovisko je podporené aj rozsudkom Európskeho súdneho dvora z 27.06.2000 v spojených prípadoch C-240/98, C-241/98, C-242/98, C-243/98 a C-244/98, Océano Grupo Editorial SA proti I. R. W. C. T. F. T. proti J. R.. T. D. Y., J. K. A. P., R. P. a F. L. Z., v ktorom sa konštatuje, že účinná ochrana spotrebiteľa sa môže dosiahnuť, len ak národný súd prehlási, že má právomoc zhodnotiť neprimerané podmienky z úradnej povinnosti. Právomoc súdu stanoviť z úradnej povinnosti, či je podmienka nečestná, znamená vytvoriť vhodné prostriedky. Znamená to dosiahnuť výsledok sledovaný čl. 6 Smernice, konkrétne chrániť spotrebiteľa pred záväzkom voči nečestnej podmienke a dosiahnuť zámer čl. 7 Smernice. Tieto opatrenia môžu pôsobiť ako odstrašujúci prostriedok a predchádzať nečestným zmluvným podmienkam.

29. Podľa § 2 písm. a) zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov-účinného v čase uzavretia predmetnej zmluvy o úvere - spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

30. Podľa § 2 písm. b) zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch zmluvou o spotrebiteľskom úvere je zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

31. V súlade s § 2 písm. c) cit. zák. celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom sú všetky náklady vrátane úroku a poplatkov, ktoré sú spojené s poskytnutím spotrebiteľského úveru.

32. Podľa § 3 ods. 1 zák. č. 285/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci.

33. Podľa § 3 ods. 2 zák. č. 285/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

34. Podľa ustanovenia §4 ods. 1 Zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

35. Podľa zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, § 4: Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať

- a) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu,
  - b) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
  - c) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa v okamihu odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
  - d) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
  - e) celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
  - f) v prípade odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu, opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo poskytnutej služby,
  - g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru,
  - h) ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu,
  - i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov,
  - j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
  - k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok,
  - l) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
  - m) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c) prvom až piatom bode, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; pričom sa uvedie výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad,
  - n) oprávnenie spotrebiteľa na zníženie celkových nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6 a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti,
  - o) upozornenia týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
  - p) práva spotrebiteľa podľa § 7,
  - q) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
  - r) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
  - s) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 8 ods. 1.
- Pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe
- a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo
  - b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba.

Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

36. Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak dlžník ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

37. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

38. Podľa § 3 ods. 1 a 2 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Ak sa počas trvania omeškania zmení základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky a ak je to pre veriteľa výhodnejšie, výška úrokov z omeškania je o 7 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu príslušného kalendárneho polroka, v ktorom trvá omeškanie; táto základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky sa použije počas celého tohto polroka je dvojnásobok úrokovej sadzby určenej Národnou bankou Slovenska platnej k prvému dňu omeškania s plnením peňažného záväzku.

39. Pri spotrebiteľských právnych vzťahoch sa použije právna úprava, ktorá je výhodnejšia pre spotrebiteľa a to bez ohľadu na to, či sa jedná o právny vzťah z Obchodného zákonníka, Občianskeho zákonníka alebo iného zákona. Použitie práva výhodnejšieho pre spotrebiteľa vyplýva aj z nálezu, resp. z uznesenia Ústavného súdu SR z 19.06.2013, sp. zn. ÚS 402/2013-10.

40. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že právny predchodca žalobcu a žalovaný mienili uzatvoriť úverovú zmluvu, ktorú možno právne kvalifikovať ako zmluvu o úvere podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka, ktorá sa ako spotrebiteľský právny vzťah spravuje aj ustanoveniami zákona č.258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, ako aj ustanoveniami § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských právnych vzťahoch.

41. Na základe vykonaného dokazovania súd mal za preukázané a nesporné, že medzi pôvodným veriteľom a žalovaným bola uzavretá zmluva o splátkovom úvere, teda spotrebiteľská zmluva. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmlúv a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou. Pokiaľ dodávateľ požaduje od spotrebiteľa sankciu za porušenie jeho zmluvných povinností a táto je v nepomere k jeho plneniu, je neplatná.

42. Zmluva uzavretá medzi stranami sporu je nepochybne spotrebiteľskou zmluvou aj v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch a v zmysle § 52 Občianskeho zákonníka.

43. Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských

zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemezí.

44. Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok(čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

45. Uzavretá úverová zmluva je zmluvou o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 258/2001 Z. z. spotrebiteľských úveroch; uzavretá úverová zmluva nie je vylúčená z pôsobnosti citovaného zákona (§1ods. 2 zákona). Podľa citovaného zákona obligatórnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere je okrem iného aj údaj o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, ročnej percentuálnej miere nákladov (RPMN), údaje o priemernej RPMN (§ 4 ods. 2 písm. i), j), k) zákona). V súlade s ustanovením §4 ods. 3 zákona absencia vyššie uvedených údajov nespôsobuje neplatnosť uzavretej zmluvy, avšak poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

46. V danom prípade zmluve chýba údaj požadovaný podľa § 4 ods. 2 písm. e) zákona o spotrebiteľských úveroch. Zákon výslovne vyžaduje špecifikáciu splátky, aká časť z nej náleží istine, aká časť úroku a koľko z nej predstavujú prípadné poplatky. Splátky v zmysle požiadavky zákonnej úpravy musia byť špecifikované, teda rozpísané podľa hodnoty istiny a hodnoty úroku, príp. poplatkov v jednotlivých splátkach. Primárnemu účelu právnej úpravy normami spotrebiteľského práva potom zodpovedá len taký výklad ustanovenia § 4 ods. 2 písm. e) zákona o spotrebiteľských úveroch zákon, ktorý každý z atribútov vyjadrených v zákone slovami „výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“ viaže ku každej z tam uvedených zložiek spotrebiteľského úveru majúceho sa v konečnom dôsledku zaplatiť, teda ako k istine, tak i k úrokom a tiež k prípadným iným poplatkom. Naplneniu uvedeného účelu preto nemôže učiniť zadosť zmluva neobsahujúca aj vyčíslenie výšky splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (u každej takejto čiastkovej položky). Spotrebiteľ by takto nemal byť pri rozhodovaní sa, či zmluvu uzavrie, zavádzaný ani problematickým údajom o úrokoch, z ktorého nebude schopný vyvodiť, aké bude skutočné navýšenie sumy reálne mu poskytnutej a teda i celková cena, za ktorú si požičiava a ktorú takto bude povinný veriteľovi vrátiť.

47. V tejto súvislosti súd poukazuje aj na názory vyslovené napríklad rozhodnutím Okresného súdu Trenčín sp.zn. 27C/118/2015 zo dňa 09.02.2016, Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 9C/70/2015 zo dňa 02.02.2016, Okresného súdu Prešov sp. zn. 28C/91/2015 zo dňa 10.02.2016, Krajského súdu v Trnave sp. zn. 26Co/430/2015 zo dňa 27.09.2016, Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 2Co/403/2016 zo dňa 12.10.2016, KS v Žiline sp. zn. 9Co/397/2016 zo dňa 26.01.2017, Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 5Csp/28/2016 zo dňa 07.03.2017, Krajského súdu v Prešove sp. zn. 19Co/66/2015 zo dňa01.12.2015, Krajského súdu v Žiline sp. zn. 10Co/198/2016 zo dňa 29.11.2016, Okresného súdu Levice sp. zn. 14Csp/84/2016 zo dňa 26.04.2017, Okresného súdu Čadca sp. zn. 12Csp/50/2016 zo dňa11.04.2017, Okresného súdu Trenčín sp. zn. 20Csp/19/2016 zo dňa 05.04.2017.

48. Musí byť bez akýchkoľvek pochybností ustálené, že účelom uvedenej právnej úpravy je poskytnutie ochrany spotrebiteľovi. Spotrebiteľ má byť totiž informovaný o výške úrokov z úveru a poplatkoch súvisiacich s úverom. Žalobca pritom ako dodávateľ má zákonnú povinnosť v zmluve o spotrebiteľskom úvere uviesť údaje o výške úrokov a poplatkov a to priamo v zmluve so sankciou straty práva na úroky a poplatky. Iba takáto informácia pre spotrebiteľa prispieva k transparentnosti trhu a umožňuje spotrebiteľovi poznať rozsah svojho záväzku. Žalovaný v predmetnom prípade však túto možnosť nemal,

keďže výška úrokov a poplatkov nie je uvedená v zmluve o spotrebiteľskom úvere (porovnaj aj uznesenie NS SR sp.zn. 2Cdo/245/2010).

49. Pokiaľ ide o názor vyjadrený v Rozsudku Súdneho dvora EÚ zo dňa 09.11.2016 v právnej veci C-42/15, Home Credit Slovakia, a.s. c/a L. R., je potrebné uviesť nasledovné:

50. V uvedenej právnej veci Súdny dvor EÚ vo svojej odpovedi na 1. otázku uviedol, že Článok 10 ods. 2 písm. h) a i) Smernice sa má vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny. Tieto ustanovenia v spojení s článkom 22 ods. 1 tejto Smernice bránia tomu, aby členský štát stanovil takúto povinnosť vo svojej vnútroštátnej právnej úprave.

51. Súdny dvor EÚ vo svojom rozhodnutí vyslovil, že Smernica sa má vykladať tak, že členské štáty nesmú zachovať ani zaviesť vo svojom vnútroštátnom práve ustanovenia, ktoré sa odchyľujú od ustanovení tejto Smernice. Zákon o spotrebiteľských úveroch, platný a účinný v čase uzavretia zmluvy, nad rámec smernice zakotvil prísnejšie podmienky vo vzťahu k povinným náležitostiam spotrebiteľskej zmluvy o úvere na splnenie ktorých je viazané posúdenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru.

52. Požiadavka zákona o spotrebiteľských úveroch sa tak líši od požiadavky Smernice. Zákon o spotrebiteľských úveroch ide nad rámec Smernice a jednoznačne vyžaduje vyjadrenie jednak splátok istiny, ako aj splátok úrokov a splátok iných poplatkov. K výkladu tohto ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch existuje konštantná judikatúra slovenských súdov potvrdená rozsudkami Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, desiatkami rozhodnutí krajských súdov a stovkami rozhodnutí okresných súdov, v zmysle ktorej je potrebné toto ustanovenie vykladať tak, že zmluva musí obsahovať vyjadrenie splátok istiny, splátok úrokov a splátok poplatkov, inak sa zmluva o spotrebiteľskom úvere považuje v zmysle § 11 ods. 1 Zákona za bezúročnú a bez poplatkov. Smernica vyžaduje v spotrebiteľskej zmluve iba uvedenie výšky, počtu a frekvencie splátok spotrebiteľa.

53. Pri rozpore medzi Smernicou a zákonom sa nemôže bez ďalšieho automaticky uplatniť Smernica pred vnútroštátnym právom. Vnútroštátny súd musí skúmať, či môže Smernici priznať priamy účinok, resp. nepriamy účinok. Podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora EÚ na otázku priameho účinku smerníc v spore medzi jednotlivcami v zásade platí zákaz horizontálneho priameho účinku spočívajúci v tom, že žiadne ustanovenie smernice zaručujúce jednotlivcovi práva alebo ukladajúce povinnosti ako také sa nemôže použiť v rámci sporu, v ktorom stoja proti sebe výhradne jednotlivci.

54. V prípadoch, kedy súdy rozhodujú o sporoch medzi veriteľmi a spotrebiteľmi ohľadne bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľských úverov sa jedná o spory medzi jednotlivcami. Z tohto dôvodu nie je možné, aby vnútroštátne súdy poskytli Smernici priamy účinok.

55. Súd preto musí skúmať, či môže Smernici priznať nepriami účinok. V zmysle ustálenej judikatúry Súdneho dvora EÚ, je rozsah a medze nepriameho účinku smerníc vyjadrený jednak právom EÚ, jednak právom vnútroštátnym. Súd posúdi, či je možné uplatniť eurokonformný výklad, teda či vzhľadom na právnu povahu Smernice možno jej ustanovenia aplikovať pri výklade vnútroštátneho zákona. V takomto prípade musí ísť o výklad v čo najväčšej možnej miere v zmysle znenia a účelu Smernice, musí ísť o výklad za použitia výkladových metód podľa vnútroštátneho právneho poriadku, nesmie sa jednáť o výklad contra legem a nesmú byť porušené všeobecné právne zásady. Okrem uvedeného výklad zákona nemôže narúšať všeobecné právne zásady, najmä zásadu právnej istoty.

56. Vzhľadom na explicitné znenie zákona o spotrebiteľských úveroch v časti členenia splátok na splátky istiny, splátky úrokov a splátky poplatkov, nemožno priznať Smernici ani nepriamy účinok, jednalo by sa o výklad vnútroštátneho zákona contra legem (bližšie k danej problematike napríklad aj <http://www.najpravo.sk/clanky/preco-rozsudok-sdeu-vo-veci-home-credit-slovakia-c-a-klara-biroovanie-je-sposobily-zmenit-rozhodovaci-prax-vseobecnych-sudov-sr.html>).

57. V súlade s § 220 ods. 2 CSP súd zohľadňuje aj ustálenú rozhodovaciu prax súdov. Pokiaľ ide o rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-42/15, Home Credit Slovakia, a.s., proti L. R., je

potrebné uviesť, že judikatúra vyšších súdov sa v otázke jeho aplikácie odlišuje. Súd preto poukazuje na vyššie cit. ust. § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka a najmä na interpretačné pravidlo citované v rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 4 Obdo 45/2012 zo dňa 24. júna 2013, podľa ktorého „pri nejednoznačnom výklade akejkolvek problematiky týkajúcej sa ochrany spotrebiteľa, je potrebné uprednostniť vždy ten výklad, ktorý sleduje záujem spotrebiteľa“.

58. Súd preto pri výbere ustálenej rozhodovacej praxe priklonil sa k tej, ktorá uprednostňuje výklad sledujúci záujem spotrebiteľa, teda výklad pre spotrebiteľa jednoznačne výhodnejší, nakoľko princíp ochrany práv spotrebiteľa patrí podľa ustálenej praxe medzi jeden z najdôležitejších princípov právneho poriadku. V súvislosti s významnosťou tohto princípu súd poukazuje na názor vyslovený v rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 6 Cdo 1/2012, podľa ktorého „princíp „vigilantibus iura scripta sunt“ v spotrebiteľských veciach v konkrétnych súvislostiach (teda v závislosti od konkrétnych okolností) ustupuje dôležitejšiemu princípu, ktorým je ochrana práv spotrebiteľa.“

59. Pokiaľ ide o rozsudok Súdneho dvora EÚ zo dňa 09.11.2016 v právnej veci C-42/15 súd poukazuje napríklad na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 21Co/104/2016 zo dňa 30. 03. 2017, v ktorom sa uvádza: „Vzhľadom na explicitné znenie zákona o spotrebiteľských úveroch v časti členenia splátok na splátky istiny, splátky úrokov a splátky poplatkov, nemožno priznať Smernici ani nepriamy účinok, jednalo by sa o výklad vnútroštátneho zákona contra legem. Súd je preto názoru, že napriek odkazu žalobcu na predmetné rozhodnutie Súdneho dvora EÚ, zákon o spotrebiteľských úveroch jednoznačne určuje náležitosti spotrebiteľskej zmluvy a v prípade absencie čo i len jednej z nich, tak ako to ustanovuje § 11 tohto zákona, je úver potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov.“

60. Súd poukazuje v danej súvislosti aj na rozsudok NS SR z 28.06.2016 sp. zn. 7Sžo61/2015, porov. tiež pri použití historického výkladu k totožnej dikcii podľa zákona č.258/2001 Zz. rozsudok NS SR vo veci 7Cdo/128/2016). Slovenská republika do nového Zákona o spotrebiteľských úveroch prevzala z predchádzajúceho zákona totožnú dikciu splácania spotrebiteľských úverov podľa splátok istiny, úrokov a iných poplatkov.

61. Zároveň súd poukazuje na názor vyslovený Krajským súdom v Trenčíne v rozhodnutí sp.zn. 27Co/36/2017 zo dňa 28. 02. 2017: „K poukazu na rozsudok Súdneho dvora EÚ zo dňa 09.11.2016 zn. C-42/15 odvolací súd poukazuje v tejto súvislosti na Rozsudok Súdneho dvora EÚ zo 4. júla 2006, C-212/04 Adeneler, v ktorom uviedol, že povinnosť vnútroštátneho sudcu odvolávať sa na obsah smernice pri výklade a uplatňovaní relevantných ustanovení vnútroštátneho práva je obmedzená všeobecnými zásadami práva, najmä právnou istotou a zákazom retroaktivity, a nemôže slúžiť ako základ pre výklad contra legem vnútroštátneho práva (pozri analogicky rozsudok zo 16. júna 2005, Pupino, C-105/03, Zb. s. I-5285, body 44 a 47). Súdny dvor EÚ vykladá jedine a výlučne právo Európskej únie a ako taký nikdy nie je oprávnený poskytovať výklad práva vnútroštátneho, toto právo prináleží len vnútroštátnym súdom.“

62. Súd tiež poukazuje na ďalšie rozhodnutia, a to na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 1Co/2/2017 zo dňa 28. 06. 2017, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 16Co/7/2017 zo dňa 24. 07. 2017, rozsudok Krajského súdu v Žiline sp.zn. 11Co/164/2017 zo dňa 27. 06. 2017.

63. Pre absenciu (povinných) náležitostí zmluvy je potrebné považovať tento spotrebiteľský úver za úver bez poplatkov a bez úrokov, ako to vyplýva z cit. ust. § 11 ods. 1 písm. b) zák. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu podpísania zmluvy. Aj absencia iba jednej z nich má tie isté dôsledky.

64. Ročná percentuálna miera nákladov, ktorá má byť obligatórnou náležitosťou spotrebiteľskej úverovej zmluvy, predstavuje celkové náklady spotrebiteľa na úver (t.j. všetky náklady vrátane úroku a poplatkov, ktoré sú spojené s poskytnutím spotrebiteľského úveru) vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru. Údaj o RPMN má slúžiť spotrebiteľovi na porovnávanie úverov alebo pôžičiek s rovnakou dobou splatnosti a s rovnakou výškou spotrebiteľského úveru a vybrať si cenovo najvýhodnejší úver s čo najnižšou RPMN.

65. Nesprávne uvedenie RPMN v zmysle § 4 ods. 2 písm. j) Zákona o spotrebiteľských úveroch má za dôsledok, že úver je bezúročný a bez poplatkov. To isté platí aj pri obligatórnej náležitosti ako je uvedenie Priemernej RPMN v zmysle § 4 ods. 2 písm. k) zákona.

66. V predmetnej zmluve bola uvedená RPMN vo výške 18,66 %, pričom podľa prepočtu má byť správne uvedená sadzba 18,45 % (výpočet súd realizoval prostredníctvom kalkulačky <<https://ekonomika.sme.sk/kalkulacky/spotrebiteľsky-uver-rpmn-rpsn.php>>). Súd pri tomto výpočte vychádzal z výšky úveru 7.500 eur, výšky splátky úveru 164,19 eur pri ich počte 71 od XX.XX.XXXX. Z daného vyplýva, že v zmluve je nesprávne uvedená RPMN v neprospech spotrebiteľa, čo má podľa § 4 zákona o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia zmluvy za následok, že tento úver je bezúročný a bez poplatkov, a to od počiatku. Ak by súd vychádzal pri výpočte RPMN z výšky úveru 7.500,- eur, výšky splátky úveru 164,19 eur (pri ich počte 71, RPMN predstavovala 17,26%, čo nezodpovedá údajom uvedeným v zmluvnom formulári (v zmluve uvedená výška RPMN 18,66%). Ak by súd zarátal k prepočtu RPMN aj spracovateľský poplatok uhradený pri uzatváraní zmluvy vo výške 189,17 eur, bola by výška RPMN 18,45%, čo taktiež nezodpovedá údajom uvedeného v zmluve.

67. Vychádzajúc z uvedeného je potom žalovaný povinný vrátiť žalobcovi len hodnotu toho, čo jej dodávateľ poskytol, bez akéhokoľvek navýšenia, teda bez úrokov z úveru a bez akýchkoľvek poplatkov, poistenia, bankových poplatkov.

68. Ak by sa súd zaoberal aj uvedeným údajom celkových nákladov spojených s úverom vo výške 4.408,92 eur, tak je táto výška nesprávna a tiež nezodpovedá údajom uvedenom v zmluve. Pri zrátaní počtu splátok (71) a výške splátky (164,19 eur) + jednej splátke vo výške 63,34 eur + spracovateľskom poplatku vo výške 189,17 eur + poplatku za správu úveru vo výške 143,28 eur (od XX.XX.XXXX N. XX.XX.XXXX v počte poplatkov 72), je celková výška úveru 12.053,28 eur. Ak z tejto celkovej čiastky, ktorú by podľa zmluvy mali žalovaní uhradiť, súd odrátal poskytnutú sumu úveru vo výške 7.500 eur, celkové náklady spojené s úverom by predstavovali výšku 4.553,28 eur a nie 4.408,92 eur ako uvádza zmluva.

69. Popretím úveru ako absolútneho obchodu sa nemôže rozumieť stav, ak súd aplikuje ustanovenie § 54 ods. 1 OZ, ktoré má svoj obsah a ktorým zákonodarca sledoval dôležitý cieľ v spotrebiteľských zmluvách bez ohľadu na typ zmluvy, teda aj v prípade absolútnych obchodov (absolútne obchody sú vzťahy regulované Obchodným zákonníkom bez ohľadu na povahu účastníkov zmluvy). Zo žiadneho ustanovenia zákona nevyplýva, že by z pôsobnosti ustanovenia § 54 ods. 1 OZ boli vylúčené niektoré typy spotrebiteľských zmlúv. Teda ustanovenie § 54 ods. 1 OZ reguluje aj absolútne obchody.

70. Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie (§ 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Ustanovenie § 54 ods. 1 OZ je ustanovením lex specialis s dopadom na všetky spotrebiteľské zmluvy, a teda aj na odložené platby v spotrebiteľských vzťahoch vrátane úverov.

71. Ustanovenie § 54 ods. 1 OZ preto treba vykladať tak, že v prípade dualistickej právnej úpravy inštitútov súkromného práva sa na spotrebiteľské právne vzťahy nepoužije obchodné právo (Obchodný zákonník), ak aplikáciou konkrétnej zmluvnej podmienky by sa postavenie spotrebiteľa oproti občianskoprávnej úprave zhoršilo. Ustanovenie § 54 ods. 1 je dôsledkom transpozície čl. 8 smernice. Smernica síce neharmonizuje dualistické právne úpravy inštitútov súkromného práva, no na druhej strane nebráni ani regulácii, akú predstavuje ustanovenie § 54 ods. 1 OZ a ktoré bráni akémukoľvek zhoršeniu postavenia spotrebiteľa oproti Občianskemu zákonníku, § 54 ods. 1 OZ.

72. Na základe vykonaného dokazovania súd mal za preukázané, že medzi stranami sporu konania bola uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere, teda spotrebiteľská zmluva. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmlúv a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu

založeného spotrebiteľskou zmluvou. Pokiaľ dodávateľ požaduje od spotrebiteľa sankciu za porušenie jeho zmluvných povinností a táto je v nepomere k jeho plneniu, je neplatná.

73. Zmluva uzavretá medzi žalobcom a žalovaným je nepochybne spotrebiteľskou zmluvou aj v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch a v zmysle § 52 Občianskeho zákonníka.

74. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení.

75. Aj napriek tomu, že v danej právnej veci bola uzatvorená úverová zmluva, ktorá sa riadi režimom Obchodného zákonníka, ako už súd uviedol vyššie, v danom prípade sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a v zmysle príslušných ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch, pretože ju uzatváral žalovaný ako spotrebiteľ a žalobca ako dodávateľ, pričom obsah zmluvy bol daný žalobcom bez možnosti žalovaného privodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka, úprava ktorých je v Občianskom zákonníku pre spotrebiteľa výhodnejšia.

76. Dualistický systém záväzkového práva na Slovensku je určitá anomália medzi právnymi poriadkami (dve kúpne zmluvy, dvojaká úprava premlčania, dvojaká úprava odstúpenia od zmluvy a pod). Aplikáčna prax síce ukazuje, že aj takýto stav môže dlhodobo fungovať (od 1.1.1992), avšak niet rozumného dôvodu na skonštatovanie, že na vadnosť právneho úkonu vrátane odstúpenia v spotrebiteľsko-právnej, a teda typickej občianskoprávnej veci má dopadať právna úprava regulujúca vzťahy v zásade medzi podnikateľmi, ak Občiansky zákonník ako kódex občianskeho súkromného práva takúto úpravu má a je pre nepodnikateľov výhodnejšia. (porov. tiež Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 5MCdo 20/09).

77. Do 01.04.2015 v prípade zmluvy o spotrebiteľskom úvere bola teda daná dôvodnosť aplikácie a použitia ustanovení Občianskeho zákonníka pred ustanoveniami Obchodného zákonníka výhodnosťou ustanovení Občianskeho zákonníka v prospech spotrebiteľa a teda ani do uvedeného dňa nebola v prípade spotrebiteľských úverových zmlúv vylúčená aplikácia Občianskeho zákonníka.

78. Obdobný právny názor bol vyslovený v rozsudku Krajského súdu v Prešove sp.zn. 15Co/61/2015 zo dňa 27.05.2015, sp. zn. 23Co/49/2015 zo dňa 21.03.2016, sp. zn. 21Co/193/2014 zo dňa 27.08.2015, Krajského súdu v Žiline sp. zn. 8Co/141/2015 zo dňa 28.08.2015, Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 15Co/313/2014 zo dňa 23.09.2015.

79. Súd poukazuje, že aplikácia § 52 ods. 2 tretia veta Občianskeho zákonníka nie je vylúčená ani na právne vzťahy, ktoré boli založené pred účinnosť vyššie uvedenej novely Občianskeho zákonníka. „Ustanovenie § 52 ods. 2 tretej vety Občianskeho zákonníka, podľa ktorého na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva, sa vzťahuje aj na právne vzťahy založené pred jeho účinnosťou.“ (rozsudok Najvyššieho súdu SR z 21. apríla 2015, sp. zn. 3 MCdo 14/2014).

80. Na záver súd uvádza, že zmluva neobsahuje základnú, zákonom č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, predpísanú náležitosť, a to v zmysle § 4 písm. i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; j) RPMN a celkové náklady spotrebiteľa v spojení so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu

zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

81. Keďže zmluva neobsahuje vyššie uvedené náležitosti podľa odseku 2 písm. i), j), k), súd považuje poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov.

82. Súd na základe vykonaného dokazovania tak mal za preukázané, že medzi žalobcom a žalovanou bola uzatvorená zmluva o úvere, ktorá je zmluvou o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej žalovanej bol reálne poskytnutý úver vo výške 7.500, pričom podľa predložených výpisov z účtu a vyjadrení právneho zástupcu žalobcu, ako aj žalovaného v 3.rade, bolo na účet a v prospech žalobcu uhradených spolu 10,831,03 eur (3.851,03 eur pred podaním žaloby a 6.980 eur po podaní žaloby). Keďže predmetný úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov, žalobcovi vzniklo iba právo na zaplatenie nevrátených finančných prostriedkov. Keďže žalovaní preplatili žalobcom poskytnutý úver, súd žalobu žalobcu zamietol v celom rozsahu.

83. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

84. V zmysle § 255 ods. 1 a ods. 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

85. Podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v zhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

86. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku, podľa ktorého ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. Z uplatnenej sumy 6.829,59 eur bolo žalobcovi priznaných 0 eur, keďže súd žalobu žalobcu zamietol. Avšak žaloba bola zamietnutá z dôvodu, že úver možno považovať za bezúročný a bez poplatkov a žalovaní majú zaplatiť žalobcovi len zostatok neuhradenej istiny. Ak by žalovaní nevykonali úhrady po podaní žaloby vo výške 6.980 eur, nárok žalobcu by predstavoval sumu 3.648,97 eur (7.500 eur ako výška poskytnutého úveru - úhrady žalovaných vykonané do podania žaloby vo výške 3.851,03 eur). Keďže žalovaní uhradili počas konania nesplatenú časť istiny úveru, výška nesplatennej istiny, ktorú dlžili žalobcovi a uhradili ju, predstavuje žalobcov úspech. Žalobca bol teda úspešný v časti 3.648,97 eur, čo predstavuje 53% úspešnosť zo žalobného návrhu. Žalovaní boli úspešní v časti 47%. Po odpočítaní úspechu žalobcu od úspechu žalovaných, vzniká na strane žalobcu nárok na náhradu trov konania v pomere 6%.

87. V zmysle platnej právnej úpravy o konkrétnej výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.